

prima instanță I. Stepanov
instanța de apel A. Panov
T. Pelin, S. Arnaut
instanța de recurs A. Cobăneanu
V. Macinskaia
D. Mardari

ÎNCHEIERE

03 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Valentina Clevadi
Iuliana Oprea
Dumitru Mardari

examinând cererea de revizuire depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Aptranstir”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Aptranstir” împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 07 mai 2014, prin care a fost considerat ca inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Aptranstir”.

constată

La 05 februarie 2013 SRL „Aptranstir” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii s-a reiterat că societatea cu răspundere limitată „Aptranstir” la 01 februarie 2008, a importat automobilul DAF FTXF 105.460T, cu valoarea facturală de 83000 euro și valoarea în vamă de 1403204 lei 97 bani, automobilul fiind destinat ca aport la majorarea capitalului social al reclamantei. Pentru importul automobilului a prezentat Biroului Vamal Chișinău, toate documentele solicitate, pentru a beneficia de un tratament tarifar favorabil, în conformitate cu prevederile art.103 alin. 1 p.23 Titlul II al Codului Fiscal nr.1 163-XII din 24.04.1997 și art.28 lit. g) al Legii nr.1380-XII din 20 noiembrie 1997,, cu privire la tariful vamal,, prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 102 din 30 ianuarie 2007.

La 02 februarie.2012, prin factura fiscală nr.FV7460003 a înstrăinat automobilul societății cu răspundere limitată „IPG-Logistic” SRL, declarând că prin procesul-verbal de verificare a declarațiilor vamale nr.18/2 din 20 noiembrie 2012 și prin decizia de regularizare nr.75 din 20 noiembrie 2012, i s-a calculat obligații vamale, în valoare totală de 314 786,25 lei, prezentând careva explicații motivate și întemeiate pe prevederile legale, în privința aplicării sancțiunilor vamale, ne solicitând suplimentar și prezentarea cărorva acte referitor la înstrăinarea automobilului. Astfel SRL „Aptranstir” a fost impusă, în mod imperativ să achite impozitul în sumă de 314786 lei 25 bani.

SRL „Aptranstir” solicită anularea procesului-verbal de verificare a declarațiilor vamale nr.18/2 din 20 noiembrie 2012 și deciziei de regularizare nr.75 din 20 noiembrie 2012 de calculare a obligațiilor vamale în sumă de 314786,25 lei, cu scutirea achitării obligațiunilor vamale în sumă de 314786,25 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 29 aprilie 2013 acțiunea a fost admisă parțial. A fost anulat procesul-verbal de verificare a declarațiilor vamale nr.18/2 din 20 noiembrie 2012 și decizia de regularizare nr.75 din 20 noiembrie 2012 prin care SRL „Aptransrir” i-au fost calculate obligațiuni vamale în sumă de 314786,25 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2013, a fost admis apelul declarat Serviciul Vamal al Republicii Moldova, casată hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 29 aprilie 2013 și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca depusă tardiv.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 07 mai 2014, a fost considerat ca inadmisibil recursul declarat de SRL „Aptranstir”.

La 13 iunie 2014 SRL „Aptranstir” a depus cerere de revizuire împotriva încheierii instanței de recurs, cerînd admiterea cererii, casarea încheierii instanței de recurs și deciziei instanței de apel cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea cererii de revizuire, SRL „Aptranstir” a invocat prevederile art. 449 lit. b) CPC. Astfel, revizuentul invocă că în baza procesului-verbal de percheziție din 21 noiembrie 2013, au fost ridicare un șir de documente, printre care și plicul cu dovada că încheierea de restituire a cererii de chemare în judecată din 26 ianuarie 2014 a fost primită la 01 februarie 2013, ulterior fiind depusă din nou o cerere de chemare în judecată, astfel încadrîndu-se în termenul prevăzut de lege.

Intimatul Serviciul Vamal al Republicii Moldova, prin referința depusă a solicitat respingerea cererii de revizuire depusă de SRL „Aptranstir”. A menționat că revizuentul cunoștea despre existența probei pe care o invocă drept temei de revizuire, și mai mult că a deținut-o pînă la data de 21 noiembrie 2013, iar decizia Curții de Apel Chișinău a fost emisă șă 18 noiembrie 2013, adică pînă la momentul cînd susține revizuentul că a fost ridicat plicul.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă din următoarele considerente.

Revizuirea este o cale de retractare a hotărârii și nu de reformare. În cadrul revizuirii nu se verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor adoptate, ci în baza unor temeiuri strict prevăzute de lege are loc redeschiderea procesului și aceste temeiuri trebuie să fie obiective, reale și legale ce s-ar încadra în art. 449 CPC. De asemenea aceste temeiuri urmează a fi aplicate așa cum le-a determinat norma juridică respectivă.

S-a constatat că instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, la 07 mai 2014, a examinat recursul declarat de către SRL „Aptranstir”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a SRL „Aptranstir” împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2013, și în conformitate cu art. 443 lit. a) CPC, a considerat ca inadmisibil recursul declarat de SRL „Aptranstir”.

Drept temei al cererii de revizuire au fost invocate prevederile art. 449 lit. b) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Conform art. 451 al. (1) CPC, cererea de revizuire trebuie să conțină, în mod obligatoriu, temeiurile consemnate la art. 449 CPC, cu anexarea probelor ce le confirmă.

Astfel, drept temei al revizuirii se invocă faptul că în baza procesului-verbal de percheziție din 21 noiembrie 2013 au fost ridicare un șir de documente, printre care și plicul cu dovada că încheierea de restituire a cererii de chemare în judecată din 26 ianuarie 2014 a fost primită la 01 februarie 2013, ulterior fiind depusă din nou o cerere de chemare în judecată, astfel revizuentul încadrându-se în termenul prevăzut de lege.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că argumentele cererii de revizuire nu pot fi raportate la temeiurile stabilite în art. 449 lit. b) CPC.

Cu toate că revizuentul indică în cererea de revizuire drept temei art. 449 lit. b) CPC, în argumentarea cererii nu invocă careva circumstanțe sau probe care a-r putea fi raportate la temeiurile stabilite de norma procedurală.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că temeiurile invocate de revizuent nu pot fi reținute deoarece nu sînt confirmate prin prezentarea unor probe concludente.

Pornind de la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care cere printre altele, că atunci cînd instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (cazul *Brumărescu contra României*).

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității

lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii (cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei).

Deci, la caz se va remarca că admiterea cererii de revizuire, în asemenea împrejurări, ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că temeiurile invocate în cererea de revizuire sînt în contradicție cu prevederile art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 al. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

dispune

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Societatea cu Răspundere Limitată „Aptranstir”, împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 07 mai 2014, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Aptranstir” împotriva Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte,
judecătorul

Galina Stratulat

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Valentina Clevadi

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari